

От. Иванъ.

Иванку, той уби царь Асѣня...

Баба Кера (много радостно).

Така, така! така е! вървайте, че е така!

Гласове.

Царятъ!

Царскитъ хора (разперватъ ръцѣ).

Царятъ!

От. Иванъ.

Той съ лъжа направи да изгонятъ Петра, а когато уби Асѣня, разпрѣсна лъжа, че го е убилъ Петъръ, за да не бие да се догадите и да го накажете...

Баба Кера (и съ глава и съ ръцѣ маха за потвърждение).

Петъръ (приближава до Отца Ивана, подръпва го за дрехата и съ очи му показва на страни).

От. Иванъ (успокоително клима съ глава).

Гласъ.

Да се махваме отъ тукъ, хѳра! Не виждате ли, че тѣзи просеци зло ште ни навѣятъ на главитъ?

От. Иванъ.

Да не се махвате, а трѣба да отвърните за убиването на Асѣня...

Царскитъ хора (дохождатъ единъ до другъ, шепнатъ си и гледатъ на Отца Ивана и Петра).

Гласъ.

На какво ни навѣяхъ тѣзи хора... Виждате ли кой иди?

Народътъ гледа на една страна. Смуштение.

Гласъ.

Ами сега?